

Pieter Hendrik van Gent

Vroeg geleerd

Geboren op 9 november 1918 te Willemstad, Noord-Brabant. Voor de oorlog woonde Van Gent samen met zijn broer Huib bij hun ouders aan de Davidstraat 5A in Rotterdam. Op jonge leeftijd, al op 18-jarige leeftijd, begon hij Duitse les te geven aan Kweekschool met den Bijbel in Rotterdam. Zijn bekendste leerlingen na de oorlog waren Rien Poortvliet en Paul van Vliet. Naast lesgeven bleek Van Gent ook een getalenteerd schilder te zijn, een gave die hem later het leven zou redden.

Overleven in verzet

Toen de Tweede Wereldoorlog uitbrak sloot Van Gent zich op 21-jarige leeftijd aan bij het verzet: de Geuzen uit Vlaardingen en omstreken. Niet lang daarna, op 20 februari 1941, werd hij samen met meerdere verzetstrijders verraden en gevangengenomen. Hij werd overgebracht naar de gevangenis van Scheveningen, ook wel de nazi gevangenis of het "Oranjestad" genoemd. Van Gent werd gevangene nummer 5319. Na enige tijd in deze gevangenis te hebben doorgebracht, werd hij op 9 april 1941 gedeporteerd naar Oost-Duitsland, eerst naar Buchenwald en later naar Ravensbrück.

In deze nazikampen wist Van Gent te overleven door zijn vloeiende beheersing van de Duitse taal en zijn talent als kalligraaf. Hij kreeg de opdracht om schilderijen te maken voor de nazi's. Dit stelde hem in staat om in een relatief warme omgeving te werken en zo ook andere gevangenen af en toe wat extra voedsel, zoals droog brood, te kunnen toestoppen. Zijn werken uit die periode zouden - vanwege de beperkte middelen - vooral met blauw-grijze verf zijn geschilderd en als M. Aler gesigneerd.

Ontsnapt

Aan het einde van de oorlog wist Van Gent samen met een medegevangene, met wie hij bevriend was geraakt, te ontsnappen tijdens de dodenmars van Ravensbrück op 27 en 28 april 1945. Tijdens deze mars voerden de SS alle mannen en vrouwen die nog in staat waren te lopen richting de Oostzee. Toen de dodenmars het Rode Leger naderde, wist een aantal gevangenen waaronder Van Gent te ontsnappen, terwijl de SS'ers andere gevangenen doodschoten. Deze ontsnapping moet ontzettend angstaanjagend zijn geweest. Van Gent vertelde hier later in zijn leven sporadisch over, over de angst maar ook over kameraadschap en genade. Kameraadschap van zijn vriend bij wiens familie hij kon aansterken voor de reis naar huis te kunnen ondernemen. En de genade van een jonge Duitse soldaat die hem vond tijdens zijn vlucht en toch liet gaan. Dit was het begin van een terugtocht naar Nederland, waar hij herenigd werd met zijn ouders.

Jaren na de oorlog werd Van Gent door Prins Bernhard geëerd met het Verzetshedenkingskruis als erkenning voor zijn moed en verzet.

Leven met talent

Schilderen bleef een geliefde hobby voor Van Gent. Waar hij eerst vooral landschappen in olieverf schilderde, ontdekte hij al snel de technieken van aquarel waar hij stadsgezichten van zijn vele buitenlandse reizen mee vastlegde. Zijn werk evolueerde en uiteindelijk schilderde hij Nederlandse dorpsgezichten en prachtige boeketten. Daarnaast was hij een succesvol kalligraaf en zo schreef hij onder andere de diploma's voor de eindexamens van het Christelijk Gymnasium Sorghvliet, waar hij na de oorlog van 1959 tot 1978 heeft gewerkt als leraar Duits. Daarnaast ontwikkelde hij ook een techniek om glas te bewerken, alsof het heel fijn geëetst was.

Talent doorgegeven

Samen met zijn vrouw Co Kot kreeg Van Gent drie kinderen: Henk, Rita en Anthon. Zijn dochter Rita begon later ook te tekenen en te schilderen, waarbij haar uiterst realistische dierengezichten indrukwekkend zijn. Enkele van haar werken zijn tijdens de expositie in Woerden ook te zien. Ook zijn kleinzoon William (zoon van Rita) heeft enkele schilderijen van zijn hand beschikbaar gesteld.

Collectie nagelaten

Pieter Hendrik overleed op 7 mei 1995.

In totaal liet hij ruim 250 schilderijen achter waarvan 170 nog in het bezit van zijn familie. Tijdens de expositie in Woerden worden enkele exemplaren uitgelicht en zijn alle schilderijen te zien, waarbij een deel te koop wordt aangeboden. Een groot deel van de collectie is blijvend te zien op de speciale site www.pieterhendrikvangent.nl

Traumaverwerking

De collectie bevat een blauw-grijs tafereel met sombere mensen. Onze interpretatie van dit schilderij is dat Van Gent het na zijn terugkomst in Nederland als traumaverwerking moet hebben geschilderd. Frappant is dat dit ook het enige schilderij is waar mensen vaag herkenbaar zijn weergegeven. De sfeer die het blauwe schilderij ademt zou overeen kunnen komen met alles wat Van Gent moet hebben meegemaakt.

